جزئیات

متن گزارش کمیسیون طرح/لایحه

لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان در خصوص ارتباط بین‌المللی راه‌آهن

ماده‌واحده

ماده‌واحده -موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان در خصوص ارتباط بین‌المللی راه‌آهن مشتمل بر یک مقدمه و (۱۲) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره- در اجرای این موافقتنامه و اصلاحات بعدی آن رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

ایراد شورای نگهبان:

-اطلاق ماده ۴، نسبت به رعایت موافقت‌نامه‌ها یا کنوانسیون‌های بین المللی مصوب پیش از انقلاب اسلامی و همچنین اطلاق اعمال قوانین و مقررات جاری طرف مقابل خلاف موازین شرع شناخته شد.

مصوبه کمیسیون:

یک تبصره به شرح ذیل به ماده واحده الحاق می‌گردد:

تبصره- در ماده ۴ موافقتنامه، رعایت مفاد موافقتنامه ها یا کنوانسیون های بین المللی مصوب پیش از انقلاب اسلامی و اعمال قوانین و مقررات جاری طرف مقابل منوط به عدم مغایرت با موازین شرع می باشد.

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران ودولت جمهوری اسلامی افغانستاندرخصوصارتباط بینالمللی راهآهن

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان که از این پس «طرفها» نامیده خواهند شد، براساس روابط و دوستی دیرین، حسن‌تفاهم، حسن همجواری و همکاری سودمند متقابل، با اهمیت دادن به هماهنگی فعالیتهای حمل و نقل راه‌آهن دو کشور، با تمایل به تامین ارتباط بین‌المللی راه‌آهن بین دو کشور و همچنین گذر از طریق قلمرو یکدیگر به کشورهای ثالث، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ – طرفها موافقت نمودند با هدف انجام حمل و نقل بین‌المللی مسافر و کالا بین کشورهای خود ارتباط مستقیم راه‌آهنی برقرار نمایند.

ماده ۲ – طرفها موافقت نمودند نسبت به پذیرش و ارائه خدمات مربوط به مسافر و کالا، از جمله گذر هنگام انجام عملیات حمل و نقل راه‌آهنی بین دو کشور اقدام نمایند. پرداختهای مربوط به خدمات طبق تعرفه‌هایی که در قلمرو دو کشور معتبر است صورت خواهد گرفت. ثبت رسمی اسناد، انجام حمل و نقل بار با راه‌آهن و واگن و نحوه استفاده از راه‌آهن و واگن و ترتیب حملونقل مسافر طبق موافقتنامههای دوجانبه بین دستگاههای (ادارات) ذیربط طرفها تنظیم خواهد شد.

ماده ۳ – طرفها موافقت نمودند به موقع در جهت تامین وسایط نقلیه راه‌آهنی و خدمات مسافری به لحاظ مبادلات تجاری خارجی و بارگذرکه به پایانه‌های (ترمینالهای) راه‌آهنی می‌رسند اقدام نمایند و آنها را برای مقاصد بعدی طبق قواعد بین‌المللی حمل ونقل معتبر در قلمرو طرف ذیربط اعزام نمایند.

ماده ۴ – طرفها موافقت نمودند که در زمینه نظارتهای بهداشتی گمرکی و مرزی هنگام عبور و مرور مسافر و بار مفاد موافقتنامه‌ها یا کنوانسیونهای بین‌المللی که طرفها عضو آن هستند رعایت شود و

درصورت بروز هرگونه مساله‌ای که در این موافقتنامه و یا کنوانسیونهای بین‌المللی مورد حکم قرار نگرفته، قوانین و مقررات جاری در قلمرو کشورهای طرفها اعمال شود.
ماده ۵ – طرفها موافقت نمودند که براساس موافقتنامه‌های دوجانبه بین خود، مراجع صلاحیتدار هر طرف در قلمرو طرف دیگر، نمایندگان، شعبات و نمایندگیهای خود را جهت تنظیم امور مسافرین و حمل و نقل بار تاسیس نمایند. فعالیتهای این نمایندگان، دفاتر و نمایندگیها تابع قوانین و مقررات جاری طرف اخیر می‌باشد.
ماده ۶ - هر یک از طرفها باید با مسافر و کالاهای طرف دیگر به نحوی که با مسافر و کالای خود رفتار می‌نمایند عمل کنند. این نحوه رفتار شامل دسترسی آزاد به نقاط مقصد، تامین فضا برای بارهای موجود در پایانه‌ها (ترمینالها)، تخلیه و بارگیری آنها، سوار و پیاده شدن مسافرین، استفاده از خدمات مرتبط با ارتباط بین‌المللی راه‌آهنی می‌باشد.
ماده ۷ –مراجع صلاحیتدار طرفهای مسئول نظارت بر اجرای این موافقتنامه به این شرح می‌باشند:
از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران - راه آهن جمهوری اسلامی ایران
از طرف دولت جمهوری اسلامی افغانستان –اداره خط آهن جمهوری اسلامی افغانستان.
ماده ۸ – طرفها موافقت می‌نمایند با حفظ اولویت برای توسعه منسجم حمل و نقل راه‌آهنی، تحقیقات علمی و سایر اقدامات لازم در این زمینه و نیز آموزش کارکنان حمل و نقل راه‌آهنی اقدام نمایند. طرفها مراجع صلاحیتدار خود را مسئول تنظیم و تصویب برنامه‌ها و شرایط همکاری یاد شده و اجرای آنها می‌نمایند.
ماده ۹ - تمامی اختلافات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه توسط مراجع صلاحیتدار طرفها و براساس مشورت و مذاکره از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد، چنانچه مراجع صلاحیتدار در خصوص موارد مورد اختلاف به توافق نرسند، موضوع توسط طرفها مورد بررسی قرار می‌گیرد.
ماده ۱۰ - مفاد این موافقتنامه ناقض حقوق هر طرف از نظر اتخاذ و اجرای اقدامهای لازم برای حفظ امنیت ملی، نظم عمومی، بهداشت و اصول اخلاق اجتماعی و منافع اقتصادی آن طبق قواعد حقوق بین‌الملل و حقوق ملی آن طرف نمی‌باشد.
ماده ۱۱ - این موافقتنامه با توافق طرفها قابل اصلاح و تغییر می‌باشد. تمامی اصلاحات این موافقتنامه به صورت پروتکلهای جداگانه تنظیم خواهد شد که بخشهای جداییناپذیر این موافقتنامه را تشکیل خواهند داد و با رعایت ماده (۱۲) لازمالاجرا خواهند شد.
ماده ۱۲ – این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه هر یک از طرفها به طرف دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود در باره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه بهعمل آورده است برای مدت پنج سال لازمالاجرا خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه خود بهخود برای دورههای مشابه تمدید خواهد شد. مگر اینکه یکی از طرفها شش ماه قبل از خاتمه دوره مربوط، عدم تمدید آن را بهطور کتبی به اطلاع طرف دیگر برساند.
این موافقتنامه در تاریخ ۱۶ /۱۰ /۱۳۹۷ هجری شمسی مطابق با ۰۶ /۰۱ /۲۰۱۹ میلادی در دو نسخه به زبان فارسی در تهران به امضا رسید و هر دو نسخه دارای اعتبار یکسان است.
از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران
از طرف دولت جمهوری اسلامی افغانستان
سعید محمدزاده
معاون وزیر راه و شهرسازی
رئیس هیئت مدیر و مدیر عامل راهآهن
جمهوری اسلامی
محمد یما شمس
رئیس عمومی اداره خط آهن
جمهوری اسلامی افغانستان

متن طرح

ماده‌واحده- موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان در خصوص ارتباط بین‌المللی راه‌آهن مشتمل بر یک مقدمه و (۱۲) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان در خصوص ارتباط بین‌المللی راه‌آهن

Copyright © مجلس شورای اسلامی All Rights Reserved